

Nummer 29

Verzameld door Wim Smeets

In deze rubriek vindt u samenvattingen van artikelen met in de kop een vogelnaam of een vogelaanduiding. Deze artikelen verschenen in januari en februari 2005 in Nederlandse dag- en huis-aan-huisbladen.

Waarom Gierzwaluwen niet neerstorten

Trouw, 4 januari 2005

Rakelings vliegen Gierzwaluwen over huizen, langs bomen en over de grond. Volgens gangbare aërodynamische normen is dat volstrekt onmogelijk. Drie Nederlandse biologen (John Videler, Eize Stamhuis en David Povel) raakten gefascineerd door deze luchtacrobatiek. Met een eenvoudig experiment zetten zij de hele vogelaërodynamica op zijn kop. Zij hebben daarmee aangetoond dat vogels kunnen spelen met de luchtstroom over hun

vleugels. Dat doen ze door hun vleugeluiteinden te bewegen. De vogels maken gebruik van Leading Edge Vortex, een luchtwerveling die ontstaat bij naar achteren gebogen vleugels met een scherpe voorrand. Onder een bepaalde hoek raakt de luchtstroom los en krult in een spiraal. De snelle roterende beweging van de lucht in deze spiraal zorgt voor verlaging van de druk boven de vleugel en die levert extra opwaartse druk op. De Leading Edge Vortex wordt extra groot wanneer de vogels afremmen om te landen of van richting te veranderen.

Misselijke kraai laat kievitseï wel liggen

Algemeen Dagblad, 28 januari 2005

Het agrarisch proefstation Nij Bosma Zathe in Friesland wil Zwarte Kraaien aanleren om van eieren van weidevogels als de Grutto en de Kievit af te blijven. Om dit voor elkaar te krijgen worden namaaknesten gemaakt, waarin met gif geïnjecteerde eieren worden gelegd. Wanneer de Zwarte Kraaien het gif

Misselijke kraai laat kievitseï wel liggen.

Foto: Wim Smeets.

Ganzen in Nederland: een lust maar ook een last.

Foto: Wim Smeets.

eten, worden ze misselijk. De hoop is dat ze de kleur en de vorm van weidevogeleieren gaan associëren met misselijkheid en er voortaan afblijven. Het experiment is een vervolg op de behandeling van snijmaïs met het giftige gewasbeschermingsmiddel Mesurool. Dat had een afschrikwekkend effect op Zwarte Kraaien, Kauwen en Fazanten, die de zaaizaden van maïs en bieten vraten.

Kraanvogels worden in de watten gelegd

Algemeen Dagblad, 29 januari 2005

De acht rijkste vogels van Nederland zitten waarschijnlijk in het natuurgebied Fochteloërveen, op de grens van Friesland en Drenthe. Voor elke Kraanvogel in het gebied is ruim één miljoen euro beschikbaar gekomen. Dankzij een extra trekking van de Nationale Postcode Loterij, aangevuld met drie miljoen van de overheid, krijgt Natuurmonumenten voor het gebied bijna acht miljoen euro. De organisatie legt daar zelf nog een miljoen bij. Het geld wordt gebruikt om 200 ha landbouwgrond te kopen waarop de vogels kunnen eten en paringsdansen kunnen uitvoeren. Hierdoor kan de kolonie groeien.

Minister tegen importverbod voor wilde vogels

Algemeen Dagblad, 4 februari 2005

Een verbod op de invoer van alle uit het wild afkomstige vogels in Europa werkt de illegale handel in de hand. Dat vindt minister Veerman van Landbouw, Natuur en Voedselkwaliteit in antwoord op vragen van de Socialistische Partij (SP) in de Tweede Kamer. Ruim tweehonderd maatschappelijke organisaties vroegen onlangs bij de Europese Unie om een dergelijk verbod. Van Velzen (SP) wilde van Veerman weten hoe hij erover dacht. Nederland verleent jaarlijks een invoervergunning voor ongeveer 20.000 uit het wild afkomstige vogels. Over hetzelfde onderwerp een bericht in De Dordenaar eveneens van 4 februari 2005.

Ganzen in Nederland: een lust maar ook een last

De Gelderlander, 5 februari 2005

Het verhaal van de Grauwe Gans is er een van vallen en opstaan. In het begin van de twintigste eeuw was de soort hier nagenoeg uitgestorven door overbejaging en drooglegging van de broedgebieden. Herintroductieprojecten en het aanpassings-

Zit-en-wacht: de strategie van de Buizerd.
Foto: Wim Smeets.

vermogen van de Grauwe Gans zorgden voor een explosieve groei. De soort broedt niet in het hoge noorden maar in de gematigde streken van Europa. Nederland vormt min of meer de zuidelijke begrenzing van zijn broedgebied. Jarenlang hebben wij alleen van deze ganzen in de winter kunnen genieten. Door het droogvallen in 1968 van Zuidelijk Flevoland gingen de vogels hier broeden en breidden later hun areaal uit tot in het rivierengebied toe. Vogelliefhebbers kunnen ervan genieten. Eén gans plukt ongeveer 500 g gras of wintertarwe per dag. Als duizenden ganzen een perceel betreden is dat een grote last voor de agrariër die het land bebouwt.

Over hetzelfde onderwerp een bericht in de Volkskrant van 29 januari 2005 en in De Combinatie van 20 januari 2005.

Zit-en-wacht: de strategie van de Buizerd

De Gelderlander, 12 februari 2005

De jachtstrategie van de Buizerd oogt lui, maar is wel efficiënt. Aan energieverslindende achtervolgingsvluchten, zoals wij die van de Sperwer en de Havik kennen, waagt deze roofvogel zich niet. De Buizerd vindt aas niet te min, maar heeft liever muizen, jonge Konijnen en... Regenwormen. Van een Buizerd langs de snelweg kijkt niemand meer op. Urenlang bezetten zij een weidepaal en speuren in het veld naar iets eetbaars op de grond. Dat kan van alles zijn, want een Buizerd is wat prooikeus betreft zeker niet kieskeurig. Langs de snelweg aast de

roofvogel, buiten het broedseizoen, vooral op verkeersslachtoffers. Afhankelijk van het seizoen zijn dat Egels, Konijnen, Hazen en verongelukte vogels. Ook muizen, kikkers en padden die door het verkeer geslacht-offerd zijn, worden niet versmaad. Uit prooionderzoek is gebleken dat de Buizerd ook levende have scoort (ik heb zelf eens gezien dat een Buizerd in de Polder Arkemheen vanaf een weidepaal een Kievit sloeg. WS).

Waterverf redt Tortelduif

De Telegraaf, 17 februari 2005

Op het dak van de boerderij van varkenshouder Keurentjes in Doetinchem zitten kleine sierduifjes met een neonroze of felgroene verentooi. De dieren zijn door Keurentjes gespoten in de hoop dat ze zo gevrijwaard blijven van de grijpgrage klauwen van hongerige roofvogels. Een jaar geleden is hij begonnen met het beschilderen van Pauwstaartjes. Sindsdien kijkt geen roofvogel meer naar ze om, en er zijn geen aanvallen meer geweest. De afwijkende kleuren maken de Pauwstaartjes ongeschikt als prooi. De roofvogels herkennen ze simpelweg niet meer. Keurentjes hoopt nu dat de roofvogels zijn kleine sierduifjes ook niet meer herkennen.

Over hetzelfde onderwerp een bericht in het Algemeen Dagblad van 16 februari 2005.

■ Wim Smeets, Bachlaan 111, 3752 HG Bunschoten, (033) 298 31 47, e-mail: smeets.foto@hetnet.nl, Internet: <http://www.wimsmeets.nl>.